

36

2020.44.hét

Szombat 355-361

6. §.

AZ EMBER

355 "Isten megteremtette az embert saját képmására, az Isten képmására teremtette őt, férfinak és nőnek teremtette őket" (Ter 1,27). A teremtésben az ember egyedülálló helyet foglal el: ő "az Isten képmása" (I); természetében egyesíti a szellemi világot és az anyagi világot (II); férfinak és nőnek lett teremtve (III); Isten a barátjává tette őt (IV).

I. "Isten képmására"

356 Az összes látható teremtmény között egyedül az ember képes arra, hogy "megismerje és szeresse Teremtőjét"; [\[216\]](#) "a földön az egyetlen teremtmény, melyet Isten önmagáért akart"; [\[217\]](#) egyedül ő hivatott arra, hogy megismeréssel és szeretettel részesedjék Isten életében. Ezért lett teremtve, és ez méltóságának alapvető megindoklása:

"Mi volt az oka, hogy a teremtményt ily nagy méltóságba helyezted? A kimondhatatlan szeretet, mely által önmagadba tekintve beleszerettél teremtményedbe; ezért teremtetted meg őt, e szerelem által, és adtad neki a létet, hogy ízlelje örök javadat, és örvendjen benne." [\[218\]](#)

357 Az emberi egyed, mivel Isten képmása, a személy méltóságával bír: nem csupán valami, hanem valaki. Képes arra, hogy megismerje önmagát, uralkodjék önmagán, szabadon ajándékozza magát és közösségre lépjen más személyekkel; és kegyelemből szövetségre hivatott a Teremtőjével, hogy hittel és szeretettel válaszoljon neki, amit helyette senki meg nem tehet.

358 Isten mindent az emberért teremtett, [\[219\]](#) de az embert arra teremtette, hogy Neki szolgáljon, Őt szeresse és az egész teremtést Neki ajánlja föl:

"Vajon melyik lesz végül az a teremtmény, amely ily nagy megbecsülésben fog részesülni? Az ember, az a nagy és csodálatos élőlény, mely Isten szemében minden teremtménynél értékesebb, akiért az ég és a föld és a tenger és minden teremtett test alkottatott: az ember, kinek üdvösségét Isten annyira megszerette, hogy még egyszülött Fiának sem kegyelmezett miatta: és folyamatosan mindent fölhasznál annak érdekében, hogy az embert fölemelje önmagához, és a jobbára ültesse." [\[220\]](#)

359 "Az ember misztériuma csak a megtestesült Ige misztériumában ragyog föl igazán": [\[221\]](#)

"A boldog Apostol ma két emberről mondta, hogy az emberi nem kezdetét jelentik, tudniillik Ádámról és Krisztusról. (...) Az első Ádám, mondja, élőlényé lett, az utolsó Ádám éltető lélekké. Azt az elsőt ez az utolsó teremtette, és ő adta neki a lelket, hogy élővé váljon. (...) Ez az utolsó Ádám az, aki megformálásakor az elsőnek a maga képét adta. Ebből következett, hogy magára vette annak alakját és nevét, hogy el ne vesszen az, akit a saját képmására alkotott. Első Ádám -- utolsó Ádám: az elsőnek volt kezdete, az utolsóknak nincs vége, mert ez az utolsó valójában az első. Mondja is: »Én vagyok az első és az utolsó«. " [\[222\]](#)

360 A közös eredetnek köszönhetően az emberi nem egységet alkot. Mert Isten "telepítette be az egy őstől származó emberiséggel az egész földet" (ApCsel 17,26): [\[223\]](#)

"A lélek ámuló szemével észrevehetjük és szemlélhetjük a közös Teremtőtől való eredet miatt egységes emberi nemet (...); ugyanígy egységes a természetét tekintve, mely testi valóságból s halhatatlan és szellemi lélekből áll; egységes a mindenki által elérendő konkrét cél és a jelen élet közös megoldandó feladata miatt; egységes a lakóhelye, azaz a földkerekség tekintetében, melynek természetes gazdagságával mindenki joggal élhet, hogy táplálkozni és gyarapodni tudjon; egységes továbbá a végső cél, maga Isten miatt, aki felé mindenkinek törekednie kell, s a dolgok és segítségük miatt, melyekkel ez a végső cél elérhető (...); éppen így egységes az egy és ugyanazon megváltás miatt, amelyet Krisztus (...) mindenkiért végbevitt." [\[224\]](#)

361 "Az emberek kölcsönös egymásra utaltságának és a szeretetnek" [\[225\]](#) e törvénye, anélkül, hogy kizárná a személyek, kultúrák és népek gazdag sokféleségét, biztosítja számunkra, hogy minden ember valóban testvérünk.